

- агротуризм – пізнавальний та відпочинковий вид туризму, що має на меті використання підсобних селянських чи фермерських господарств або земель сільськогосподарських підприємств, які тимчасово не використовуються в аграрній сфері. Агротуризм – явище містке, що включає ланцюжок «турист – господар – селянське господарство – село – природне середовище»;

- агроекотуризм – відпочинок у селянській родині, яка займається сільським господарством органічними (біологічними) методами (у господарствах, які мають відповідні сертифікати чи перебувають у процесі екологічного перепрофілювання).

Сільський туризм – це діяльність сільського населення, що пов’язана із сільським середовищем, сільським будинком та заняттям. У центрі уваги перебувають природа й людина. Сільський туризм не має шкідливого впливу на навколишнє середовище, на відміну від масового, і водночас робить істотний внесок у регіональний розвиток.

Він дає змогу використовувати існуючий житловий фонд та не вимагає значних інвестиційних витрат. Сільський туризм можна розглядати як додатковий вид підприємницької діяльності, який дає селянам певні додаткові доходи, дезадіяні майже всі члени сім’ї.

МІСТОБУДІВІ ЗАХОДИ ЗНИЖЕННЯ ШКІДЛИВОГО ВПЛИВУ ШУМУ ВІД АВТОТРАНСПОРТУ

Нашиван О.В.

Науковий керівник – Линник І.Е., д-р техн. наук, професор

Основним джерелом шуму, який має прояв планувальних обмежень в умовах міста є вулична мережа з транзитним рухом транспорту.

МіськСЕС проводить моніторинг акустичного режиму по 28 контрольних пунктах, при цьому перевищення допустимих величин фіксується по вуличній мережі з інтенсивним рухом транспорту. Рівень шуму на найбільших магістральних вулицях загальноміського значення становить від 76 дБА до 81 дБА.

З метою охорони та оздоровлення навколишнього середовища міста Харкова необхідно виконати низку технічних і планувальних заходів, які мають реалізовуватися через дії існуючих законів України щодо екологічного стану та санітарно-епідеміологічного контролю території, місцевого самоврядування.

1. Метод розвантаження вуличної мережі міст від вантажного транспорту. Для безперебійної роботи транспорту стає очевидною необхідність будівництва мережі вантажних, швидкісних доріг і дублерів магістральних вулиць. При цьому слід враховувати ту позитивну роль,

яку відіграватиме таке будівництво в зниженні шумності на решті вуличної мережі міста.

2. Функціональне зонування міської території як у масштабі міста, так і в масштабі мікрорайонів і кварталів за призначенням забудови і за допустимими рівнями шуму. Такий прийом дозволяє віддаляти якомога далі від джерела об'єкти, що вимагають найбільшої тиші.

3. На житлових вулицях доцільно розміщувати будівлі торцями до проїзної частини, тому що це призводить до віддалення більшості квартир від джерела шуму в порівнянні з фронтальною забудовою. При цьому найбільш помітним є зниження шуму в торцевій забудові при її віддаленні від проїзної частини не менше ніж 40–50 м з екрануванням розривів.

4. Метод екранування. Для більшого зниження шуму при його поширенні в повітряному середовищі можна рекомендувати влаштування на розділовій смузі проїзної частини стінки заввишки 2–3 м. Такий екран послаблює звукову енергію одного з транспортних потоків і розрахунки проводяться тільки на одну смугу.

5. Метод планування приміщень. Приміщення, що вимагають тиші (спальні і дитячі кімнати, робочий кабінет), необхідно орієнтувати при фронтальній забудові в протилежний від джерела шуму бік. Галасливі приміщення і приміщення короткочасного перебування людей, такі як кухні, ванни, вбиральні, комори, передпокої, сходи і сходові майданчики, слід розміщувати в бік джерела шуму.

6. Застосування захисної зони зелених насаджень. Популярним способом шумозахисту є зелені насадження, але як показують численні натурні дослідження, зелені насадження знижують транспортний шум незначно, особливо якщо рух транспортних засобів відбувається безперервним потоком. Найбільш доцільно використовувати багаторядні посадки. Орієнтовно можна вважати, що один ряд посадок з хорошим підліском знижує транспортний шум на 1–1,5 дБ. З деревних порід найкраще захищають від шуму хвойні, тому що вони мають більш густі крони. Хвойні породи дерев усувають також сезонність шумозахисних властивостей зелених насаджень. Але вони в місті ростуть погано, особливо на вулицях і дорогах з інтенсивним рухом, через те що забруднене повітря швидко покриває смолисті голки шаром пилу і кіптяви, що призводить до загибелі дерев. У зв'язку з цим поєднання захисної стінки заввишки 2–3 м з посадкою декоративного чагарнику і листяних дерев може принести значний ефект шумозахисту.